

Jeg kan starte med at sige, at Ny Alliance, før de gik, sagde, at jeg kunne sige, at de var positivt stillede over for beslutningsforslaget.

Så er det sådan, at hr. Jesper Langballe siger, at det bliver svulmende dyrt, hvis det bliver lagt over i kommunerne. Jeg er nødt til lige at kommentere de forskellige indlæg, og jeg vil sige, at man jo kan gå ned til Sønderjylland og måle, hvor svulmende dyrt det er for kommunerne at registrere på den måde, og så kan man sammenligne direkte med andre områder i Danmark. Så det er der mål for.

Socialdemokratiet nævner – synes jeg – en meget sympatisk tanke om en grundlæggende analyse, som jeg også er meget positiv over for, altså at få en ordentlig, sammenhængende kvalitetsanalyse af, hvad folkekirken er og skal være, sat i gang, og hvad det er, vi vil med den folkekirke, vi har, og hvad vi vil med den i fremtiden. Det synes jeg er et meget sympatisk forslag.

Fru Charlotte Dyremose var inde på, hvad formålet kunne være med beslutningsforslaget og brugte udtrykket ud af den religiøse klo. Og det kan jeg jo sige ja til. Noget af det, der er hele kernen, formålet med forslaget, er at få den civile registrering ud af den religiøse klo, for nu at bruge ordførers ord.

Med hensyn til hvordan Det Radikale Venstre ser på adskillelse af stat og kirke, vil jeg igen henvise til den lange debat, vi havde under det tidligere dagsordenspunkt.

I april 2007 blev alle kirkeordførere kaldt til møde i Kirkeministeriet for at få en orientering om det dengang helt nye tiltag, den elektroniske kirkebog, og den elektroniske registrering i det hele taget. Det er en måde at registrere på, som kan gøres på en computer, og som flere ordførere – måske alle – har været inde på i dag, og som vi alle sammen er positive over for; sådan hørte jeg det i hvert fald hele vejen rundt. Det er jeg også, og det er Det Radikale Venstre også meget positive over for.

Det er jo ingen hemmelighed, at vi i Det Radikale Venstre i årevis har forsøgt at indføre den sønderjyske model i hele landet. Derfor blev jeg meget glad den dag i april 2007. Jeg troede, at vi var blevet overhalet indenom af kirkeministerien. Og det er jo radikal politik, så fint for mig. Efterfølgende spørgsmål afklarede dog, at det stadig var og er Kirkeministeriet, der er registermyndighed, og det kan jeg ikke acceptere, og det er baggrunden for min fremsættelse af det her beslutningsforslag i dag.

Historisk har kirken haft mange civile opgaver. Lige efter reformationen havde den jo både ansvaret for skole, socialområde, fattighjælp, civilregistrering og andet; den var jo myndigheden i samfundet. Men efterhånden som samfundsudviklingen er gået i en retning, har det vist sig hensigtsmæssigt at flytte de forskellige områder fra kirken. Andre myndigheder er blevet pålagt de tidligere kirkeopgaver: Skolen er blevet flyttet væk, socialområdet er flyttet væk – det er nu i Velfærdsministeriet – og nu er vi Radikale helt overbeviste om, at tiden er kommet til civilregistreringen: Den bør flyttes væk fra kirken og f.eks. over i kommunerne.

Det fungerer, som jeg har sagt flere gange i dag, upåklageligt dernede, hvor jeg bor, i det sønderjyske. Og da vi nu har erfaringen derfra, behøver vi ikke engang at lave forsøg eller pilotprojekter, vi kan direkte, uden yderligere forsøg, bruge de erfaringer, der er fra Sønderjylland.

Som andre ordførere har sagt, er historikken, at det var i den tyske periode, 1864-1920, de civile registreringer blev indført i Sønderjylland, og det blev så ikke ændret ved genforeningen.

Der er ingen fornuftig grund til, at civile registreringer foretages af en gejstlig instans; der er mange fornuftige grunde til at få det flyttet over til civile registreringsinstanser.

Et af de argumenter, jeg har hørt, også i dag, er, at sognene udgør et mere fintmasket net, sådan at borgerne ikke skal så langt for at blive registreret. Men mange af – for ikke at sige alle – de rådhus, der nu ligger rundtomkring i landet, har borgerservicefunktioner, så der er ikke særlig langt, ligegyldigt hvor man bor i Danmark, heller ikke i Jylland.

Et andet argument, jeg har hørt, er det, at præster nemmere kommer i kontakt med deres sognebørn, når sognebørnene kommer hen til præsterne eller kordegnkontorerne for at blive registreret. Det er noget sludder, for præsterne besøger da deres sognebørn i anledning af dåb og andre kirkelige handlinger; præsterne kommer ud i hjemmene.

Så er der et væsentligt argument, der er imod den kirkelige registrering. Det er det, at mennesker med andre trosretninger også skal underlægge sig den kirkelige overmyndighed med registreringen. Det er ikke acceptabelt, det er en kedelig sammenblanding af kirke og civilsamfund.

Det er på tide at flytte myndigheden, og hvis det ikke bliver i dag, så arbejder tiden dog for